

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Комітет з питань аграрної та земельної політики

Р І Ш Е Н Н Я

від 4 листопада 2020 року
Протокол № 44

**Про проект Закону про ветеринарну медицину та благополуччя тварин,
(реєстр. № 3318, друге читання)**

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 17.06.2020 № 718-IX «Про прийняття за основу проекту Закону України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин» Комітетом з питань аграрної та земельної політики на засіданні розглянуто пропозиції та поправки народних депутатів України до цього законопроекту, які внесено відповідно до статті 116 Регламенту Верховної Ради України.

Всі зауваження і пропозиції народних депутатів України були опрацьовані на засіданнях робочої групи з підготовки порівняльної таблиці до законопроекту.

Відповідно до пункту 4 частини 1 статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» народним депутатом України Соломчуком Д.В., як членом Комітету, були внесені на розгляд Комітету додаткові пропозиції до порівняльної таблиці.

Також були враховані відповідними поправками зауваження Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК), висловлені у висновку антикорупційної експертизи до зазначеного законопроекту.

Запропоновані пропозиції та поправки подані у такій редакції:

1. У пункті 48 частини першої статті 1 проекту виключити слова «*виробництво або реалізацію ветеринарних препаратів*» та викласти зазначений пункт в такій редакції:

“48) заклад ветеринарної медицини – установа, підприємство або інша організація, незалежно від форми власності, в якій працює щонайменше один ветеринарний лікар та яка здійснює ветеринарну практику, проводить дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні роботи або виконує інші ветеринарно-санітарні заходи;”.

2. У пункті 77 частини першої статті 1 проекту виключити слова «*або ліцензію на виробництво ветеринарних лікарських закладів*» та викласти в зазначений пункт такій редакції:

“77) ліцензований заклад ветеринарної медицини – заклад ветеринарної медицини, що має ліцензію на провадження ветеринарної практики;”.

3. У пункті 92 частини першої статті 1 проекту виключити слова «*та яка фінансується за рахунок коштів Державного бюджету*» та викласти зазначений пункт в такій редакції:

“91) Національна установа України з ветеринарних препаратів – державна наукова установа, уповноважена компетентним органом здійснювати наукову оцінку ветеринарних лікарських засобів, положення про яку затверджуються Кабінетом Міністрів України;”.

4. У пункті 124 частини першої статті 1 проекту виключити слова “*в Україні*” та викласти пункт в такій редакції:

“124) референтний ветеринарний лікарський засіб (ветеринарний препарат) – ветеринарний лікарський засіб (ветеринарний препарат), зареєстрований згідно повного реєстраційного досьє з доведеними ефективністю, безпечністю та якістю і з яким порівнюється досліджуваний ветеринарний лікарський засіб (ветеринарний препарат);”

5. У статті 9:

у частині другій речення друге викласти в такій редакції:

“Положення про Державну надзвичайну протиепізоотичну комісію при Кабінеті Міністрів України затверджується Кабінетом Міністрів України.”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Положення про місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії затверджуються місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування, які їх утворюють, з урахуванням типового положення про місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії, затвердженого Кабінетом Міністрів України.”;

в частині сьомій слова “віднесених до їхньої компетенції” замінити словами “віднесених цим Законом до їхньої компетенції”.

6. Статтю 19 викласти в такій редакції:

Стаття 19. Визнання еквівалентності ветеринарно-санітарних заходів

“1. За зверненням компетентних органів іноземних держав компетентний орган України проводить консультації щодо визнання еквівалентності ветеринарно-санітарних заходів.

2. Еквівалентність може бути визнана щодо:

або окремих ветеринарно-санітарних заходів;

або групи ветеринарно-санітарних заходів;

або системи, яка застосовується до сектору, підсектору, товару або групи товарів.

3. У разі визнання еквівалентності ветеринарно-санітарних заходів приймається рішення або укладається угода про визнання еквівалентності таких заходів, в тому числі для цілей узгодження форм міжнародних ветеринарних сертифікатів та/або внесення до реєстру країн та потужностей, з яких дозволяється ввезення (пересилання) продуктів та живих тварин на митну територію України.”

7. частину десяту статті 26 викласти в такій редакції:

“8. Фізичні особи, які утримують продуктивних тварин, зобов’язані зберігати відомості (записи) щодо:

1) походження тварин;

2) лікування тварин (а саме, записи спеціаліста ветеринарної медицини, пакування з маркуванням від використаних ветеринарних препаратів);

3) кормових добавок у разі їх використання (а саме, походження кормових добавок, пакування з маркуванням від використаних кормових добавок).”;

8. В частині першій статті 32 пункт 18 викласти в такій редакції:

“18) застосування інших заходів біологічної безпеки у порядку, передбаченому законом, з метою попередження поширення хвороби тварин, що підлягає повідомленню.”

9. У статті 44:

частину четверту доповнити пунктом 4 такого змісту:

“4) потужностей особистих селянських господарств.”;

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Для затвердження тваринницької потужності оператор потужностей подає до територіального органу компетентного органу заяву про затвердження тваринницької потужності за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.

Заява про затвердження тваринницької потужності може подаватися в паперовій або електронній формі і має бути підписана оператором потужностей або уповноваженою ним особою.

Заява про затвердження тваринницької потужності в електронній формі надсилається відповідно до вимог законодавства у сферах електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації.”;

абзац перший частини восьмої викласти в такій редакції:

“8. Не пізніше 5 робочих днів з дня отримання територіальним органом компетентного органу заяви про затвердження тваринницької потужності здійснюється інспектування такої потужності, за результатами якого визначається її відповідність вимогам законодавства щодо:”;

частину дев’яту викласти в такій редакції:

“9. Не пізніше 10 робочих днів з дня отримання заяви про затвердження тваринницької потужності територіальний орган компетентного органу приймає рішення про затвердження такої потужності або відмову у її затвердженні.”;

частину десяту викласти в такій редакції:

“10. Копія рішення про затвердження або відмову у затвердженні тваринницької потужності надається (надсилається) оператору потужностей в паперовій або електронній формі не пізніше наступного робочого дня після його прийняття.

Копія рішення про затвердження або відмову у затвердженні тваринницької потужності надсилається оператору потужностей в

електронній формі відповідно до вимог законодавства у сферах електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації.”;

викласти частину чотирнадцяту в такій редакції:

“14. Не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про затвердження тваринницької потужності територіальний орган компетентного органу вносить відомості про таку потужність та відповідного оператора ринку до Державного реєстру тваринницьких потужностей та операторів ринку.

Кожній затвердженій тваринницькій потужності (групі тваринницьких потужностей) присвоюється реєстраційний номер

Компетентний орган забезпечує відкритий та безоплатний доступ до Державного реєстру тваринницьких потужностей та операторів ринку шляхом його оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті.”;

викласти частину п'ятнадцяту в такій редакції:

“15. Порядок формування та ведення Державного реєстру тваринницьких потужностей та операторів ринку затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”;

абзац перший частини двадцятої викласти в такій редакції:

“20. У разі реконструкції затвердженої тваринницької потужності, що має наслідком істотну зміну характеристик приміщень та технологічних процесів або видів діяльності, зазначених в рішенні про її затвердження, оператор потужностей повинен не пізніше, ніж за 10 робочих днів до відновлення експлуатації цієї потужності звернутися до територіального органу компетентного органу із заявою про проведення позапланового інспектування зазначеної потужності. Інспектування такої потужності проводиться протягом 5 робочих днів з дня отримання відповідної заяви від оператора потужностей.”;

частину двадцять першу викласти в такій редакції:

“21. Оператор потужностей, який має намір припинити використання затвердженої тваринницької потужності зобов'язаний звернутися до територіального органу компетентного органу із заявою про припинення дії рішення про затвердження тваринницької потужності не пізніше, ніж за 3 робочі дні до припинення використання такої потужності за призначенням, передбаченим цим рішенням.”;

частину двадцять другу викласти в такій редакції:

“22. Територіальний орган компетентного органу припиняє дію рішення про затвердження тваринницької потужності за наявності однієї з таких підстав:

- 1) звернення оператора потужностей із заявою про припинення дії рішення про затвердження тваринницької потужності;
- 2) ліквідації оператора потужностей - юридичної особи;
- 3) припинення підприємницької діяльності оператора потужностей - фізичної особи – підприємця;
- 4) смерть оператора потужностей – фізичної особи.

5) встановлення факту наявності в заяві або інших документах, поданих для затвердження тваринницької потужності, недостовірної інформації;

б) закінчення трьох місяців після виявлення невідповідності тваринницької потужності вимогам законодавства про ветеринарну медицину та благополуччя тварин, якщо протягом цього строку оператор потужностей не усунув зазначену невідповідність.”;

частину двадцять четверту викласти в такій редакції:

“24. Відомості про припинення дії рішення про затвердження тваринницької потужності вносяться територіальним органом компетентного органу до Державного реєстру тваринницьких потужностей та операторів ринку.”

10. У статті 45:

абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

“4. Державна реєстрація тваринницьких потужностей та операторів ринку здійснюється територіальним органом компетентного органу шляхом внесення відомостей про них до Державного реєстру тваринницьких потужностей та операторів ринку на безоплатній основі. Тваринницьким потужностям та операторам ринку у Державному реєстрі тваринницьких потужностей та операторів ринку присвоюються реєстраційні номери.”

пункт 1 частини п’ятої викласти в такій редакції:

“1) потужності розташовані в межах епізоотично пов’язаної території та усі оператори потужностей в межах зазначеної території застосовують спільну систему біологічної безпеки;”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Не пізніше ніж за 3 робочі дні до початку роботи тваринницької потужності, зазначеної в частині першій цієї статті, або початку діяльності, зазначеної в частині третій цієї статті, оператор потужностей (оператор ринку) зобов’язаний подати (надіслати) до територіального органу компетентного органу заяву про державну реєстрацію тваринницької потужності/оператора ринку за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.

Державна реєстрація тваринницької потужності особистого селянського господарства може здійснюватися без подання відповідної заяви в порядку, визначеному частиною шістнадцятою цієї статті.

Заява про державну реєстрацію тваринницької потужності/оператора ринку підписується оператором потужності (оператором ринку) або уповноваженою ним особою, подається в паперовій або електронній формі та підлягає реєстрації територіальним органом компетентного органу в день її надходження.

Заява про державну реєстрацію тваринницької потужності/оператора ринку в електронній формі надсилається відповідно до вимог законодавства в сферах електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації.

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Оператор потужностей (оператор ринку) зобов’язаний повідомляти в паперовій або електронній формі територіальний орган компетентного органу про будь-які зміни відомостей, передбачених частиною шостою цієї статті, не пізніше 5 робочих днів після настання таких змін.”;

частину восьму викласти в такій редакції:

“8. Рішення про державну реєстрацію тваринницької потужності/оператора ринку або про відмову у такій реєстрації приймається територіальним органом компетентного органу протягом одного робочого дня після отримання відповідної заяви. Копія рішення про державну реєстрацію тваринницької потужності/оператора ринку або про відмову у такій реєстрації надається (надсилається) оператору потужностей (оператору ринку) в паперовій або електронній формі протягом одного робочого дня після його прийняття.

Копія рішення про державну реєстрацію тваринницької потужності або оператора ринку чи про відмову в такій реєстрації надсилається оператору потужностей (оператору ринку) в електронній формі відповідно до вимог законодавства у сферах електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації.”;

в частині одинадцятій слова “15 робочих днів” замінити словами “5 робочих днів”;

в частині дванадцятій слова “за 10 робочих днів” замінити словами “за 3 робочі дні”;

частину п’ятнадцяту після слів “Державного реєстру тваринницьких потужностей” доповнити словами “ та операторів ринку”;

частину сімнадцяту викласти в такій редакції:

“17. Якщо під час реєстрації тварин, протиепізоотичних заходів або за результатами здійснення заходів державного контролю виявлено незареєстровану тваринницьку потужність/оператора ринку, обов’язковість державної реєстрації яких встановлено цим Законом, та отримано інформацію, достатню для їх державної реєстрації, територіальний орган компетентного органу здійснює державну реєстрацію такої тваринницької потужності/оператора ринку з власної ініціативи, про що повідомляє оператора потужностей (оператора ринку).”.

11. У частині сьомій статті 50 слова “а у разі необхідності, також” замінити словами “ а у випадках, передбачених законодавством, після”.

12. У статті 56:

частину десяту статті 56 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Наукова оцінка генеричних, гібридних, комбінованих, гомеопатичних ветеринарних лікарських засобів, а також ветеринарних лікарських засобів на підставі письмового дозволу, бібліографічних даних та за виняткових обставин здійснюється Національною установою України з ветеринарних препаратів у строк, що не перевищує 90 днів.”;

частину одинадцятую статті 56 доповнити новими абзацами такого змісту:

“Національна установа України з ветеринарних препаратів не має права здійснювати розробку, виробництво та обіг ветеринарних лікарських засобів.

Компетентний орган може уповноважити різні наукові установи на виконання функцій Національної установи України з ветеринарних препаратів щодо різних видів ветеринарних лікарських засобів в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”;

частину двадцять третю статті 56 викласти в такій редакції:

“23. Власник реєстраційного посвідчення на ветеринарний лікарський засіб щорічно вносить на рахунок Національної установи України з ветеринарних препаратів плату за постреєстраційний моніторинг ветеринарного лікарського засобу за кожний ветеринарний лікарський засіб, на який він має реєстраційне посвідчення, у розмірі однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня року, за який здійснюється така плата. Порядок використання коштів, отриманих в якості плати за постреєстраційний моніторинг ветеринарних лікарських засобів, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”.

13. Частину четверту статті 57 викласти в такій редакції:

«4. За відсутності державної реєстрації референтного ветеринарного лікарського засобу в Україні, в документах, поданих заявником з метою державної реєстрації генеричного ветеринарного лікарського засобу (генерика), повинен бути вказаний компетентний орган іншої країни, що здійснив державну реєстрацію (надав дозвіл на обіг та застосування) відповідного референтного ветеринарного лікарського засобу. В такому разі компетентний орган України звертається до компетентного органу іноземної держави, що здійснив державну реєстрацію (надав дозвіл на обіг та застосування) відповідного референтного ветеринарного лікарського засобу, із запитом про надання інформації про такий ветеринарний лікарський засіб. Державна реєстрація генеричного ветеринарного лікарського засобу (генерика) за відсутності державної реєстрації відповідного референтного ветеринарного лікарського засобу в Україні дозволяється у разі отримання компетентним органом України на його запит всієї інформації про референтний ветеринарний лікарський засіб, необхідної для державної реєстрації відповідного генеричного ветеринарного лікарського засобу (генерика) в Україні».

14. У статті 61:

частину першу доповнити новим реченням такого змісту: “Наукова література (бібліографічні дані) можуть бути видані в Україні або в інших країнах.”;

частину третю виключити.

15. Викласти частину третю статті 65 в такій редакції:

“3. Обчислення строків, передбачених в частині другій цієї статті, починається з дня державної реєстрації відповідних референтних ветеринарних лікарських засобів, здійсненої відповідно до цього Закону.”

16. Доповнити частину другу статті 66 новим пунктом:

“8) власник реєстраційного посвідчення на ветеринарний лікарський засіб.”

17. У статті 69:

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Оператори ринку ветеринарних препаратів, які здійснюють виробництво та/або обіг діючих речовин, що використовуються як сировина (вихідні матеріали) у виробництві ветеринарних лікарських засобів, підлягають внесенню до Державного реєстру операторів ринку ветеринарних препаратів.

Для включення оператора ринку ветеринарних препаратів, який здійснює виробництво та/або обіг діючих речовин, до Державного реєстру операторів ринку ветеринарних препаратів такий оператор звертається до компетентного органу з відповідною заявою не пізніше, ніж за 60 днів до початку відповідної діяльності. Після закінчення зазначеного строку оператор ринку ветеринарних препаратів може розпочати свою діяльність з виробництва та/або обігу діючих речовин, якщо протягом цього строку він не отримав від компетентного органу повідомлення про проведення інспектування.

Після отримання заяви про включення до Державного реєстру операторів ринку ветеринарних препаратів компетентний орган на основі ризик-орієнтованого підходу може провести інспектування оператора ринку ветеринарних препаратів, який планує здійснювати виробництво та/або обіг діючих речовин. В такому разі оператор ринку ветеринарних препаратів може розпочати свою діяльність з виробництва та/або обігу діючих речовин лише після отримання результатів інспектування, що підтверджують дотримання ним вимог цього Закону. Компетентний орган проводить інспектування та повідомляє його результати оператору ринку ветеринарних препаратів, який планує здійснювати виробництво та/або обіг діючих речовин, протягом 60 днів після направлення повідомлення про проведення інспектування.”;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. Внесення операторів ринку ветеринарних препаратів, які здійснюють виробництво та/або обіг діючих речовин, до Державного реєстру операторів ринку ветеринарних препаратів, в тому числі проведення інспектування відповідно до частини четвертої цієї статті, здійснюється безкоштовно в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”.

18. В абзаці першому частини восьмої статті 75 після слів “та документи, що підтверджують” доповнити словами “дотримання ліцензійних умов, зокрема”.

19. У статті 76:

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Дозволяється виробництво незареєстрованих в Україні ветеринарних лікарських засобів, призначених для експорту. Реалізація та застосування

незареєстрованих в Україні ветеринарних лікарських засобів, призначених для експорту, на митній території України заборонені.

Порядок виробництва, обліку, зберігання, транспортування та підтвердження відповідності (авторизації) вимогам щодо безпечності, якості та ефективності незареєстрованих в Україні ветеринарних лікарських засобів, призначених для експорту, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”;

частину третю виключити.

20. Пункт 1 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

“1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через два роки з дня набрання ним чинності, крім підпункту “лл” підпункту 3 та підпунктів “а” і “г” підпункту 5 пункту 10, а також пункту 11 цього Розділу, які вводяться в дію з дня набрання чинності цим Законом.”.

21. Пункт 2 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

“2. З дня введення в дію цього Закону визнати таким, що втратив чинність Закон України “Про ветеринарну медицину” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 531 із наступними змінами).”.

22. Пункт 4 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

“4. Протягом п’яти років з дня введення в дію цього Закону дозволяються виробництво, ввезення на митну територію України та обіг ветеринарних препаратів, зареєстрованих відповідно до Закону України “Про ветеринарну медицину”, за умови наявності дійсних реєстраційних посвідчень на такі ветеринарні препарати на день введення в дію цього Закону. Застосування цих ветеринарних препаратів дозволяється до закінчення строку їх придатності.

Власники реєстраційних посвідчень на ветеринарні препарати зобов’язані підтримувати в актуальному стані інформацію, що міститься в реєстраційних досьє та реєстраційних посвідченнях на ветеринарні препарати, зазначені в абзаці першому цього пункту, в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.

Ветеринарні лікарські засоби, зареєстровані відповідно до Закону України “Про ветеринарну медицину”, можуть бути зареєстровані безстроково відповідно до цього Закону шляхом доповнення реєстраційних досьє на такі ветеринарні лікарські засоби відомостями, яких не вистачає для виконання вимог, встановлених відповідно до цього Закону, в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини.”.

23. У розділі XV “Прикінцеві та перехідні положення” після пункту 4 доповнити чотирма новими пунктами такого змісту:

“5. Протягом одного року з дня введення в дію цього Закону ліцензії на виробництво ветеринарних препаратів продовжують діяти і підлягають безкоштовному переоформленню на ліцензії на виробництво ветеринарних лікарських засобів у строк, що не перевищує десяти днів з дня отримання компетентним органом відповідної заяви оператора ринку ветеринарних препаратів.

Протягом одного року з дня введення в дію цього Закону не підлягають державному (офіційному) контролю, в тому числі митному контролю, наявність ліцензій на імпорт ветеринарних лікарських засобів, оптову та роздрібну реалізацію ветеринарних лікарських засобів, а також дотримання операторами ринку ветеринарних препаратів вимог відповідних ліцензійних умов.

6. Виробничі дільниці та складські потужності, що використовувалися для виробництва і зберігання ветеринарних лікарських засобів, що ввозилися на митну територію України протягом останніх п’яти років до введення в дію цього Закону, не підлягають інспектуванню для видачі ліцензії на імпорт ветеринарних лікарських засобів за умови, що протягом зазначеного періоду компетентним органом не було виявлено невідповідностей ветеринарних лікарських засобів, що вироблялися або зберігалися на відповідних виробничих дільницях та складських потужностях, вимогам законодавства України.

7. На інформацію, що міститься в реєстраційних досьє на ветеринарні лікарські засоби, зареєстровані протягом п’яти років після введення в дію цього Закону, поширюються строки захисту (нерозголошення) інформації, вдвічі менші ніж ті, що передбачені у статті 65 цього Закону.

8. До набрання чинності міжнародних договорів України про забезпечення застосування виробниками ветеринарних лікарських засобів вимог належної виробничої практики та проведення контрольних досліджень (випробувань) ветеринарних лікарських засобів, укладених відповідно до Закону України «Про міжнародні договори України», кваліфікована особа, відповідальна за виробництво та імпорт ветеринарних лікарських засобів, може без проведення відповідних контрольних досліджень (випробувань) в Україні складати звіти про контроль на підставі результатів контрольних досліджень (випробувань), проведених в акредитованих лабораторіях, уповноважених на проведення відповідних досліджень (випробувань) в країнах-учасниках Конвенції про взаємне визнання інспекцій відносно виробництва фармацевтичної продукції/ Схеми співробітництва з фармацевтичними інспекціями (PIC/S) лише за відсутності заперечень з боку компетентного органу.”.

У зв’язку з доповненням розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” новими пунктами пункти 5-7 вважати відповідно пунктами 9-11.

24. Підпункт “д” підпункту 1 пункту 6 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

“д) у пункті першому частини першої статті 255:

слова “уповноважених підрозділів ветеринарної міліції” виключити;

доповнити абзацом такого змісту: “центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення (крім виконання функцій з реалізації державної політики у сфері епідеміологічного нагляду (спостереження) та у сфері гігієни праці та функцій із здійснення дозиметричного контролю робочих місць і доз опромінення працівників) (стаття 44³)”;

25. У підпункті 3 пункту 6 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення”:

у пункті “и” (нова редакція статті 61 Закону України “Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров’я та благополуччя тварин”) в пункті 3 частини четвертої статті 61 після слів “державного контролю зазначеної країни-експортера” доповнити словами “(окремої частини такої системи)”, а частину п’яту цієї статті викласти в такій редакції:

“5. Ввезення (пересилання) оператором ринку на митну територію України продуктів та живих тварин, вироблених (вирощених або таких, що утримувалися) на потужностях, що не забезпечують безпечності таких продуктів та здоров’я тварин на рівні, встановленому законодавством України, забороняється.”;

у підпункті “ї” (зміни до пункту 22 статті 65 Закону України “Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров’я та благополуччя тварин”) виключити слова «операторами ринку, що здійснюють» та викласти в такій редакції:

“22) використання під час перевезення побічних продуктів тваринного походження транспортних засобів без застосування герметичних контейнерів, що унеможливають витік з них рідин, доступ до побічних продуктів тваринного походження птахів, тварин, гризунів, а також контейнерів, конструкція яких не забезпечує ефективне очищення та дезінфекцію, -”.

26. Підпункт 5 пункту 6 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

«5) у Законі України “Про безпечність та гігієну кормів” (Відомості Верховної Ради, 2018, № 10, ст.53):

а) у частині першій статті 1:

пункт 31 виключити;

пункт 36 після слів “оцінку (експертизу) кормових добавок” доповнити такими словами “, положення про яку затверджуються Кабінетом Міністрів України та яка фінансується за рахунок коштів Державного бюджету України”;

б) у частині другій статті 1 слова “Про ветеринарну медицину” замінити словами “Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин”, а слово “здоров’я” замінити словами “ветеринарну медицину”;

в) у частині першій статті 2 слова “Про ветеринарну медицину” замінити словами “Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин”;

г) у розділі X:

у підпункті 4 пункту 7:

підпункт е) доповнити словами “, а слова “Національне” виключити”;

доповнити підпунктом “й¹” такого змісту:

“й¹) у тексті статей 63, 64 слова “Національне” в усіх відмінках та числах виключити”».

27. пункт 6 доповнити новим підпунктом такого змісту:

“у тексті законів України “Про аквакультуру” (Відомості Верховної Ради, 2013, № 43, ст. 616, зі змінами), “Про бджільництво” (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 21, ст.157, зі змінами), “Про відходи” (Відомості Верховної Ради України, 1998, № 36-37, ст.242, зі змінами), “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” (Відомості Верховної Ради України, 2009, № 42, ст. 635, зі змінами) слова “Про ветеринарну медицину” замінити словами “Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин.”.

28. Пункт 7 розділу XV “Прикінцеві та перехідні положення” викласти в такій редакції:

“7. Кабінету Міністрів України протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити розроблення та затвердження нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити набрання чинності всіма зазначеними у цьому пункті нормативно-правовими актами не пізніше введення в цього Закону в дію.”.

Також, головою Комітету Сольським М.Т. було озвучено поправку народного депутата України Стефанчука Р.О. у новій редакції: «Кабінету Міністрів України щорічно, починаючи з 2023 року, інформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону».

Розглянувши і обговоривши доопрацьований до другого читання проект Закону України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин (реєстр. № 3318), Комітет **вирішив:**

1. Пропозиції, викладені у мотивувальній частині цього рішення для внесення до порівняльної таблиці, підготовленої до другого читання, подати в редакції Комітету від народного депутата України – члена Комітету Соломчука Д.В.

2. Рекомендувати Верховній Раді України доопрацьований до другого читання проект Закону України «Про ветеринарну медицину та

благополуччя тварин» (реєстр. № 3318) прийняти у другому читанні та в цілому як Закон, з подальшим техніко-юридичним доопрацюванням.

3. Доповідачем із зазначеного питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити Голову Комітету Сольського М.Т.

Голова Комітету

М. СОЛЬСЬКИЙ